

внутрішньоекономічної системи і зовнішньоекономічного положення, в тому числі на світових фінансових ринках та зниження інфляції.

Важливим джерелом фінансування постсоціалістичних держав стали реструктуризація і відтермінування платежів за зовнішніми боргами, так зване «спеціальне фінансування». Реструктуризація боргів офіційними кредиторами полегшила фінансово-економічний стан країн Східної та Центральної Європи, сприяла відновленню їхньої платоспроможності, стимулюючи залучення нових джерел фінансування. Із зарубіжного досвіду слід звернути увагу на застосування методу «цільових орієнтирів» в оцінці ефективності боргової політики. Його застосування передбачає активну політику у здійсненні запозичень та операціях з державним боргом, серед яких – достроковий викуп, хеджування, сек'юритизація боргу [3].

Повністю підтримуємо дослідників напрямів удосконалення боргової політики, які стверджують, що стратегічною її метою для України повинно бути залучення фінансових ресурсів для ефективної реалізації програм інституційного та інвестиційного розвитку із забезпеченням стабільного безпечного співвідношення державного боргу та ВВП, пошук оптимального співвідношення між борговим та податковим фінансуванням бюджетних видатків. Важливо також поєднати ринкові та інституціональні механізми управління державним боргом, використовувати зарубіжний досвід врегулювання боргу, розмежовувати запозичення на погашення державного боргу та запозичень на розвиток. Крім використання інструментів активного управління державним боргом слід переорієнтуватись на використання розширеного інструментарію запозичень, випробуваних зарубіжною практикою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Статистичні матеріали щодо державного та гарантованого державою боргу України: Міністерство фінансова України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>*
2. *Лондар Л.П. Оцінка стану державного боргу та ключові напрями підвищення рівня боргової безпеки України/Л.П.Лондар // Серія «Економіка». –№69 [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/borg-cc2fd.pdf>.*
3. *Макар О. П. Світовий досвід управління державним боргом та перспективи його застосування в Україні / О. П. Макар, Г. Я. Ільницька-Гикавчук, І. С. Дулин // Ефективна економіка № 10. – 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2435>.*

Кокура Вікторія Володимирівна, студентка 3 курсу,
Фурса Тетяна Петрівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

ОРГАНІЗАЦІЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВАХ УКРАЇНИ

Зміни, які відбуваються в економічній системі України в цілому і бухгалтерському обліку зокрема, змушують сучасних бухгалтерів вдосконалювати вміння швидко та якісно реагувати в незвичних ситуаціях та

здобувати нові знання. З огляду на це дедалі більше зростає роль засобів і методів доцільної організації бухгалтерського обліку.

Як і кожна система знань, бухгалтерський облік знаходиться в постійному розвитку. Тому, повинно бути визначено та впроваджено певний комплекс методів і засобів, які спрямовані на розвиток процесу бухгалтерського обліку та його раціональне функціонування. Наслідками змін, які відбуваються в системі бухгалтерського обліку України, маємо організаційні новачі: електронні носії інформації, значний перелік облікових номенклатур, спрощений документообіг.

Питання організації бухгалтерського обліку в бюджетних установах у різні часи висвітлені в працях відомих вітчизняних і зарубіжних вчених-економістів С.М. Альошина, П.Т. Ворончука, М.Т. Білухи, Є.П. Вороніна В.А. Голощапова, Є.М. Бойко, А.Г. Зверева, В.М. Онищука, О.О. Чечуліної та інших.

Особливості бухгалтерського обліку в бюджетних установах визначаються Бюджетним кодексом України, Законами України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», Інструкцією про кореспонденцію субрахунків бухгалтерського обліку для відображення основних господарських операцій бюджетних установ, затвердженою наказом Державного казначейства України, Планом рахунків бухгалтерського обліку бюджетних установ і організацій і Порядком його застосування, затвердженим наказом Головного управління Державного казначейства України а також іншими нормативними документами, які містять відображення у звітності операцій бюджетних установ та вказівки з обліку.

Головна мета ведення бухгалтерського обліку в бюджетних установах – це надання інформації, необхідної для управління діяльністю бюджетної установи та забезпечення контролю за виконанням кошторису.

Дотримання чіткої організації бухгалтерського обліку в установі, дозволяє підвищити оперативність бухгалтерського обліку, постійно вдосконалювати документообіг, своєчасно отримувати облікову інформацію для прийняття рішень, здійснювати точний та своєчасний облік при найменших витратах на його ведення.

Облікова політика бюджетної установи відіграє важливу роль в формуванні інформаційного забезпечення в процесі управління бюджетною установою.

Основними складовими облікової політики виступають такі аспекти: економічний та юридичний (складають основу формування облікової політики і характеризують оптимальне забезпечення інформацією для управління та використанні нормативних актів при вирішенні конфліктних питань), соціальний (полягає у забезпеченні єдності даних бухгалтерського обліку та показників фінансової звітності), інформаційний та психологічний (направлені на забезпечення інформацією всіх рівнів управління та побудову моделей прийняття рішень).

Визначення і застосування облікової політики передбачено у законодавстві, зокрема, у п.5 ст. 8 Закону України „Про бухгалтерський облік і

фінансову звітність” №996 [1] зазначено, що „підприємство самостійно визначає свою облікову політику”. Слід зазначити, що дія вказаного вище Закону поширюється на всіх юридичних осіб, незалежно від їх організаційно-правових форм і форм власності, в тому числі і на діяльність бюджетних установ.

Наявна нині система бухгалтерського обліку бюджетної установи побудована з урахуванням усіх необхідних змін з дотриманням міжнародних принципів і вимог щодо здійснення бухгалтерського обліку і фінансової звітності.

При формуванні облікової політики бюджетної установи необхідно дотримуватись принципів законності, суттєвості, правильності, безперервності, достовірності, повноти бухгалтерського обліку, обережності, дати операції, незалежності, відкритості, сталості це дозволить якісно організувати бухгалтерський облік в бюджетній установі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Закон України “Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні” від 16.07.99р. № 996 – XIV.із змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
2. Положення “Про бюджетну класифікацію та її запровадження” затверджене наказом Міністерства фінансів України від 27. 12.2001 р. №604. із змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0079-09>
3. Інструкція «Про кореспонденцію субрахунків бухгалтерського обліку для відображення основних господарських операцій бюджетних установ», затверджена наказом Державного казначейства України -[Електронний ресурс]. <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/129-39>

Кенігсбергер Ян Романович, магістрант 1 курсу,
Алексєєнко Людмила Михайлівна, д.е.н., професор,
завідувач кафедри обліку та фінансів

УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Процес управління та обслуговування державного боргу є вкрай важливим в контексті тих економічних труднощів, які впродовж останніх років переживає Україна. За роки її незалежності формування боргу відбувалося під впливом низки чинників, найважливішими з яких: значні бюджетні дефіцити, необхідність збільшення валютних резервів для забезпечення стабільності національної грошової одиниці; залежність від імпорту енергоносіїв, військовий конфлікт на Донбасі та окупація Криму, необхідність технічного переснащення галузей економіки і проведення структурних реформ.

Державний борг є невід’ємним атрибутом фінансової системи не тільки країн, що розвиваються, але і більшості розвинених країн. Актуальність вивчення процесів формування та зменшення існуючого державного боргу обумовлюється його багатовекторним впливом на соціально-економічне становище держави.